

پهرين سنگت مال و دولت جي : ان ۾ دکان ، مکان ، زمينون ، گاڏيون بنگلا ، جايون سڀ اچي وڃن ٿا.

ٻين سنگت ماڻهن جي : ان سنگت ۾ ابو ، امان ، پت ، ڌيئر ، زال ، پار ، مت ، مائت ، يار ، دوست سڀ اچي وڃن ٿا.

ٿين سنگت عملن جي : جن ۾ چڱا توڙي برا ڪم اچي وڃن ٿا.

پائرو ! موت برحق آهي اها هر ڪنهن کي پڪ آهي ته موت ضرور اچلن وارو آهي پوءِ جڏهن موت آيوهه مال دولت جي سنگت گهر ۾ ئي ساث توڙي ويندي . هائي ملکيت جا وارت ٻيا ، جائداد جا والي ٻيا ، ميت وڃارو پرائي وس . اجا ساه نڪتوهه سنگت ٿئي .

بي سنگت ماڻهن ، متن مائتن جي آهي . اها ايترى وفاداري ڪندي جو ڪلمي ڪاندي ٿي قبر پيڙو ڪري ايندا ، مت مائت لاش لحد ۾ لتي رُج ۾ ستى ايندا . سوڙهي سامي ۾ ڪاري قبر ۾ مڻين متيءِ هيٺان پوري ايندا ، وري ڪواندر سار سنپال لهڻ به ڪونه ايندو .

تئين سنگت عملن جي آهي . اها سنگت قبر ۾ به قائم ۽ محشر ۾ به موجود هوندي . اگر ڪنهن جا عمل سنا آهن ته اهي ان جي قبر کي جنت جو باع بنائي چڏيئندا . صالح عمل ان جي قبر کي ڪشادو ڪرائي ڏيندا . محشر ڪي نتمڻ گرمي ۽ عمل صالح ان مٿان چپر ۽ چانو ٿيندا . صالح عمل ان کي جنت جو ڪاتيدار ۽ حقدار بنائيئندا . اگر ڪنهن جا عمل بُرا آهن ته ان جي قبر جهنم جي کڏا بنجي ويندي . ان جي آخرت برياد ٿي ويندي محشر جي ميدان ۾ ڪروڙين اريين انسانن اڳيان ان کي خوار ۽ شرمسار ڪرائيئندا ته برا عمل ڪرائيئندا . رب العالمين عمل صالحن جي اهميت ۽ انسانن جي موت ۽ زندگي جورا ز بيان ڪندي فرمایو ته :

اعمال صالح

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ كَانَ
بَيْنَ أَدَمَ وَبَيْنَ الْمَاءِ وَالطَّيْنِ وَعَلَيَّ آلُهُ الطَّيْبَيْنَ الطَّاهِرِينَ
وَعَلَيَّ صَاحِبِهِ الْمُكَرَّمِينَ أَمَّا بَعْدُ
فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَأَنَا لَنُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلاً (الكهف: 30)

درود پڙهو : اللهم صل وسلیم وبارک علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ اجمعین
مسلمان پائرو اللہ کریم شال اسان کي صالح بنائي ۽ صالح عملن جي
سگھه عطا فرمائي . چو ته عمل صالح اسان لاءِ دنيا آخرت جي غمن ڏكن
کان بچائط جو ذريعو آهن .

عمل صالح دنيا جي دولت ۽ ثروت آهن ۽ آخرت جو سرمایو ۽ سامان
آهن . صالح عمل جهنم جي باهه کان بچائين ٿا جنت ۾ بچائين ٿا .

صالح عمل ڪرڻ لاءِ اللہ جو امر آهي ۽ مدنی ڪریم ﷺ جو فرمان آهي .
صالح عمل دنيا توڙي آخرت جا سهٺا ساٿي آهن .

درود پڙهو : اللهم صل وسلیم وبارک علی سیدنا محمد وآلہ وصحبہ اجمعین
دوسٹو ! دنيا ۾ انسان جا سنگتني ساٿي ٿي هوندا آهن .

بی شک الله نیکی کندڙن جو اجر ضایع نه ٿو کري.
 درود پرتهو: اللہم صل وسلیم و بارک علی سیدنا محمد و آله و صحابہ اجمعین
 آخرت ۾ انسانن کي انهن جا درجا، اجر ۽ انعام انهن جي عملن مطابق ڏنا
 ويندا پاڪ پروردگار فرمایو ته:
ولکل درجاتِ ممماً عمِلوا وَلِيُوفِيهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ۽ هر هڪ جادرجا انهي جي عملن سبب آهن ۽ انهن کي انهن جي عملن
 جو بدلو ڏنو ويندو ۽ اهي ظلم نه کيا ويندا. (الاحقاف: 91)
 دوستو! ايمان آٻڻ بعد عمل صالح ضروري آهن. کي ماڻهو چوندا آهن
 ته: ”بابا عملن تي ناهي. اڳجي ته پاء نه ته مطن کي موت، پاڻهي الله
 رحم ڪندو“.
 پڻدو دوستو!! هي به ته الله جائي فرمان آهن. عملن صالحن ڪرڻ جو امر
 به الله پاڻ کيو آهي. جيڪو الله جي امر جي پيچڪڻي ڪري سو ضرور
 سزا جو حقدار بنجي ٿو.
 ڪوشش کيو صالح عمل کيو ته شال رب راضي ٿئي. اوهان کي دنيا
 جا اسباب ڪم نه ايندا. بلڪ صالح عمل ڪم ايندا.
 اجمو چڏڻو آئيو هي مارن سندو ماڳ
 ولر وڳر ويٿهيچن جا س Morrow به سهاڳ
 وڌو لڳو تن ڏهاڳ جن رب و ساريو پانمنجو
 دوستو! اهي صالح عمل صرف چند ڏينهن يا چند گھڻيون ڪرڻا نه آهن.
 رڳو رمضان ۾ عبادت کيو يا محرم ۾ عبادت کيو پوءِ چڏي ڏيو. ائين نه
 کيو پر جتي به هجو جهڙي به حال ۾ هجو صالح عمل ڪندا رهو
 جي ستائين موت اچي وڃي. رب العالمين فرمایو ته:

الذِّي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُو كُمْ أَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً
 الله اها ذات آهي جنهن موت ۽ زندگيءَ کي پيدا ڪيو ته اوهان کان
 امتحان وٺي ته اوهان مان ڪير آهن جيڪي سهٽا عمل ڪن ٿا (الملک: 2)
 سورت توبه ۾ ربِ ڏوالجلال فرمایو ته:
وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِيرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرَدُونَ إِلَى
عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَبْسُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (التوبه: 105)
 اي محبوب تون فرماءِ ته عمل کيو پوءِ جلد ڏسندو الله اوهان جا عمل ۽ ان
 تو رسول ۽ مؤمن ۽ ۽ جلد اوهان پيش کيا ويندا ڳڄڻه ۽ ظاهر جي چاڻڻ
 واري رب اڳيان پوءِ اوهان کي خبر ڏيندو اوهان جيڪي عمل ڪندا هئا.
 الله پاڪ فرمایو ته:
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلاً
 بي شک اهي ماڻهوجن ايمان آندو ۽ صالح عمل کيائون بي شک اسان
 جنهن به چڱا ڪم کيا ان جو اجر ضایع نه ٿا ڪيون. (الكهف: 30)
 دوستو! الله ڪريم ڪنهن جو به ذرو ضایع ڪونه ڪندو جنهن چڱا
 عمل کيا ان کي انجو اجر ڏنو ويندو جنهن برايون بي حيابون ڪيون
 ن جوان کي چُ تکو چڪايو ويندو. رب رحمان فرمایو ته:
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ حَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًا يَرَهُ
 جنهن ماڻهو ذري برابر نیڪي ڪئي ته ان کي ڏسندو ۽ جنهن ذري برابر
 برائي ڪئي ته اهو به ان کي ڏسندو (الزلزله: 8)
 رب فرمایو ته:
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (التوبه: 120)

چوئي ؟ پوءِ يكدم معافي وشندو استغفار پڙهندو ۽ الله جو وعدو آهي ته معافي گهرندڙن کي ضرور معاف ڪندو آهي.

دوسٽان محترم !! صالح عملن ۾ استقامت ضروري آهي. ائين نه ڪري جو چار ڏيئهن ذوق شوق سان عبادت ڪري پوءِ چڏي ڏئي.

الإِسْتِقَامَةُ فَوْقَ الْكَرَامَةِ استقامت ڪرامت کان متى آهي.

الله استقامت وارن لاءِ وڏن درجن جو اعلان فرمایو آهي. رب فرمایو ته:

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُثُونَ (الاحقاف: 13)

بي شڪ اهي ماڻمو جن چيو اسان جورب الله آهي پوءِ استقامت ڪيائون ته پوءِ ته انهن تي نه ڪو خوف آهي نه اهي ڏكارا ٿيندا.

پيارا ڀاڻو عمل صالح ڪرڻ جو ۽ کتط ڪمائڻ جو هندو ۽ موقعو مهل هي آهي.

وحده لاشريڪ له اي وهائج وي
كتين جي هارائين هند ائيئي هيء
پاڻان چوندي پيءِ پري جام جنت جو

وحده لاشريڪ له پُندئي نه پورڙا
کين تو ڪنinin نه سُئا جي گهٽ اندر گھوڙا
پوءِ ڳاڻيندين ڳوڙها جتي شاهد ٿيندي سامهان
ب العالمين جَلَّ جَدَه فرمایو ته:

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ (الحجر: 99)

ع پنهنجي پالطمear جي عبادت ڪرايستائين جو توکي موت اچي وڃي.

خوشنصيب آهن اهي جن کي چڱا عمل ڪندي موت اچي ويو.

درود پڙهو: **اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ**

ڀاڻرو !! عمل صالح ڪيو پر دل جي خوشيه سان ڪيو. پاڻ تي بار نه سمجھو چتي نه سمجھو بلڪ پنهنجي پالطمear جي بندگي ڪندي دلي وشي ۽ سُرور محسوس ٿئي ته اها ايمان جي علامت آهي.

سُدَّةَ احمد ۾ حضرت ابو موسَيَ رضي الله عنه کان روایت آهي رسول اڪرم ﷺ ارشاد فرمایو ته:

مَنْ عَمِلَ حَسَنَةً فَسُرَّ بِهَا وَعَمِلَ سَيِّئَةً فَسَاءَتْهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ

جهنم ماڻمو ڪانيڪي ڪئي پوءِ ان سبب مسرور ٿي ويو ۽ ڪا خطا ٿي پيس ان سبب ڏكارو ٿي پيو ته پوءِ اهو مؤمن آهي.

هن حديث مان معلوم ٿيو ته نيكى جي ڪم ڪرڻ سان دلي خوشى سکون ۽ سروران کي محسوس ٿيندو آهي، جيڪو مؤمن هوندو آهي.

پلو طعام ان کي وٺندو جيڪو صحتمند هوندو. بيمار کي ڪوٽن ۽ قورمن مان پلا ڪھڙو مزو ايندو؟؟ بي ڳالهه هيء به معلوم ٿي ته گناه جو ڪم مؤمن کان بٽي پوندو آهي.

مؤمن لاءِ گناه کان پاڪيزه هجي ضروري نه آهي. پر اگر منافق گناه ڪندو ته ان کي گناه جي ڪم ۾ مزايندو ۽ مؤمن کان ڪا خطا ٿي پئي ته ان کي دلي صدموي ڏک پهچندو. پريشان ٿي پوندو ته هي خطا مون کان

**بَلِّيْ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ** (البقرة: 81)

هاو جهنم گناه کمایا ۽ ان جون خطاون ان کی گھیری ویون ته پوءی اهي
جهنم وارا آهن اهي ان ۾ همیشه رهندما.

الله شال اسان سینی کی جهنم جي باه کان بچائي.
درود پڙهو: اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
رب العالمين فرمایو نه:

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ (الروم: 7)
جاڻن ٿا (صرف) اکین جي آڏو واري دنياوي زندگي ۽ اهي آخرت کان
پوري طرح بي خبر آهن.

بيشڪ اج جوانسان دنياوي زندگي کي چاڻي سڃاڻي ٿو پر آخرت واري
زندگي کان غافل ۽ بي خبر آهي. دنياوي زندگي لاءِ چا چانه ٿو ڪري پر
ان کان وسريل آهي ته آخرت وسريل آهي، قبر قیامت وسريل آهي.
پيارا پاڻروا ٻڌو اسان جي هوت حبيب مدنی مجتب ڦئيله اسان لاءِ چڱن
عملن ۽ نيكين جي نشاندهي ڪئي آهي ته ڪمڙا چڱا ڪم آهن ۽
ڪمڙا برا؟

سُند بَ زَارِ عَ طَبَرَانِيْ اَوْسَطْ مِنْ آذَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ رَوَى يَتَّهِي تَرَوَى
اَكْرَمَ نُورَ مجسِّرَ ڦئيله فرمایو ته:

ٿي شيون درجن کي بلند ڪرڻ واريون آهن. ٿي شيون نجات ڏياريندڙ
آهن. ٿي شيون هلاڪ ڪندڙ آهن.

فَإِنَّمَا الْكَفَارَاتُ : پوءی گناهن کي ميٿن واريون ٿي شيون هي آهن.

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (آل عمران: 133)

۽ تڪڙ ڪيو پنهنجي پالطمear پاران ملنڌر مغفرت ۽ جنت ڏانهن اها
جنت جيڪا آسمان ۽ زمين کان به ڪشادي آهي جيڪا پرهيزگارن
لاءِ جوزي وئي آهي.

درود پڙهو: اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
دوستو! الله جي رحمت ۽ جنت ته پڪاري رهي آهي رڳو اسان کي عملن
صالحن جي ڪوشش ڪرڻي آهي.

هم تو مائل به کرم ہیں کوئي سائل ہي نہیں
راه ک ھلائیں اسے کوئي ره ر و منزل ہي نہیں

رب العالمين ذوالجلال والاكرام فرمایو ته:

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّنَاتَ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

آمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (الجاثية: 21)

جن گنڊايون ڪيون چا اهي ائين سمجھن ٿا ته اسان انهن سان به اهڙو
معاملو ڪنداسين جهڙو انمن سان ڪنداسين جن ايمان آئي پوءی صالح
عمل ڪيا.

چا اهي جيڪي راتيون جاڳي الله اڳيان سجدن ۽ قيامن ۾ گذارن ٿا جن
جون پنهنجيون الله جي عشق ۾ آليون هجن ٿيون. جيڪي خوف خشيت
الاهي ۾ هنجون هاريندا رهن ٿا ۾ هي ماڻهو ۽ اهي ماڻهو جيڪي زندگي
گناهن ۾ برباد ڪن ٿا سڀ ڦئيله ٿا برابر ٿي سگهن؟ الله جي
پيارن صالح عمل ڪرڻ وارن جا ته الله وٺ وڌا مان ۽ مقام آهن.

پهريون : إطعام الطعام : ماني کارائے.
 مسکينن مسافرن، پرديسين کي ماني کارائے اهزو عمل آهي جيکو
 ماطھو جي درجن کي بلند کري شو. چوندا آهن ته:
 ”جنهن جي ماني تنهنجي کاني“.
 سڀ کان پلي خيرات مائھن کي ماني کارائے آهي.
هڪ ظالم بادشاهه اعلان ڪيو ته کوبه مائھو منهنجي شهر مان خيرات
 نه ڪري جيڪو خيرات ڪندوان جون پانهون به ڪپايندنس ۽ ان کي
 شهر مان به لوڌي پاهر ڪيائيندنس. ظالم بادشاهه جو آرڊر ٿي ويو. مائھن
 خيرات ڏيئن بند کري چڏي. غريب مسڪين پينوبك مرڻ لڳا.
هڪسڪين اچي ڪنهن در تي صدا هنئي ته الله واسطي مون کي ماني
 کاريyo مان ٿن ڏينهن جوبکو آهيان اندران مائي گهر ڏيائڻي چيو ته فقير
 تو بادشاهه جو حڪم نه پتو آهي چا؟ فقير چيو ته دنيا جي بادشاهه خيرات
 ڏيئن کان منع ڪئي آهي پر بادشاہن جي بادشاهه رب العالمين ته حڪم
 ڏنو آهي ته منهنجي نالي تي خيرات ڪيو. مائي چيو ته فقير الله جو
 حڪم قبول! توکي ماني کارائينديس پوءِ منهنجي قسمت ڪتي. مائي
 پهريدارن بادشاهه کي اها ڳالهه پمجائي بادشاهه ان عورت کي گهرائي
 جlad کي حڪم ڏنو ته هن جون پئي پانهون ڪپيون وڃن پوءِ هن کي
 منهنجي شهر مان لوڌي ڪلييو وڃي غريب عورت جون پانهون ڪپيون
 ويون شهر مان ڪلييو ويو. هڪ نديٽو پچوچ ٻياڪ هيس اهو ڪلهي
 تي کلطي درياء جو ڪنارو ڏئي وڃي رهي هئي ته اڄ لڳس هيٺ جهڪي
 وات سان پاڻي پيئڻ لڳي ته ڪلهن تان ٻار وڃي نهر ۾ ڪريو. اهو بڏي

پهريون : إسباغ الوضوء في السّبَّاتِ ڏکيائني جي وقتن ۾ سهطي طرح
 وضو ڪرڻ. يعني سخت سردي هجي يا سخت گرمي يا بيماري هجي يا
 ڪو مشڪل موقعو هجي ان وقت سهطي طرح ناهي ٺاهي وضو ڪرڻ اهو
 گناهن کي ميئڻ وارو عمل آهي.

پيو : انتظار الصلاة بعد الصلاة : هڪ نماز پٽهـي بي نماز جو انتظار
 ڪرڻ. اهوبه گناهن کي ميئڻ وارو عمل آهي.

اڄ ڪلهءـ عام مائھن کي اها بيماري وڪوٽي وئي آهي جو نماز پٽهـي
 يڪدم مسجد مان پاهر ڀجندـ آهن.

ڪو ويـي هوـتل تـي ويـهـندـو ڪـو تـي ويـهـندـو. ڪـو اوـطاـق ۾
 ڪـچـهـري تـي ويـهـندـو. حالـانـڪـ اـسانـ جـي سـهـطـي سـرـدارـ ۽ ڪـلـهـ فـرـمـاـيوـ تـهـ
 هـڪـ نـماـزـ بـعـدـ بيـ نـماـزـ جـيـ اـنـتـظـارـ ۾ـ ويـهـنـهـ گـناـهـنـ کـيـ مـيـتـيـ ٿـوـ. هـڪـ
 روـايـتـ ۾ـ آـهـيـ جـيـڪـوـ مـائـھـوـ نـماـزـ پـٽـهـيـ انـ وـضـوـ سـانـ اـنـ جـاءـ تـيـ بيـ نـماـزـ
 جـيـ اـنـتـظـارـ ۾ـ ويـهـنـهـ آـهـيـ تـهـ انـ لـاءـ سـتـرـ هـڙـارـ مـلـائـڪـ بـخـشـ گـهـرـنـداـ رـهـنـ ٿـاـ.
تـيـونـ وـنـقلـ اـلـاـ قـدـامـ إـلـىـ الـجـمـعـاتـ : جـمـعـنـ ڏـانـهـنـ ياـ نـيـڪـ مـجـلسـ

ڏـانـهـنـ وـکـونـ ڪـلـيـ. اـهـيـ وـکـونـ بـهـ گـناـهـنـ کـيـ مـيـتـنـ ٿـيـونـ سـهـطـيـ حـبـيـبـ
 ڪـرـيمـ ۽ ڪـلـهـ فـرـمـاـيوـ تـهـ:

مـنـ حـضـرـهـنـ مـجاـسـ الـدـِّرـ كـتـبـ اللـهـ لـهـ بـِكـلـ قـدـمـ عـبـادـةـ سـَةـ
 جـيـڪـوـ مـائـھـوـ ذـكـرـ جـيـ مـجـلسـ ۾ـ حـاضـرـ ٿـيـوـ تـهـ انـ لـاءـ هـرـ وـكـ جـيـ بـدـليـ
 هـڪـ سـالـ جـيـ عـبـادـتـ جـوـ ثـوابـ لـكـيـوـ وـڃـيـ ٿـوـ. (مؤـنسـ الـذاـكـرـينـ)

پـوءـ حـضـرـتـ حـبـيـبـ ڪـرـيمـ ۽ ڪـلـهـ فـرـمـاـيوـ تـهـ ٿـيـ شـيـونـ پـانـهـيـ جـيـ درـجـنـ کـيـ
 بلـندـ ڪـرـڻـ وـارـيـوـنـ آـهـنـ.

اگر خوشیء ۾ ڪنهن کي ايترو ڏنائين جو بین جو حق ماريائين ته پاڻ
کي برباد ڪيائين . نجات ان حاصل ڪئي جنهن ڪاوڙ ۾ توڙي رضا
خوشيء ۾ عدل ڪيو .

پيون: والقصد في الفقر والغنا : مسڪبني توڙي شاهوڪاري ۾ وچترو
ھلڻ . اها ڳالهه به نجات ڏياريندڙ آهي جو مسڪيني ۾ توڙي اميري ۾
خرچ پکي ۾ ميانه رو ی اختيار ڪري . ڪن کي مال گھٹو ايندو آهي ته
بي درديء سان لُثائيندا آهن . فضول ۽ اسراف اجایا خرج ڪندما آهن
کي وري بخيли ۽ ڪنجوسي ڪندما آهن، پر چوتڪارو ان لاء آهي
جيڪو هر حال ۾ وچترو هلي .

نجات ڏيارڻ واري تين شيء آهي: وَحَشِيَّةُ اللَّهِ فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةُ
ڪ ۾ توڙي ظاهر ۾ الله جو خوف رکڻ . ڪو ڏست وارونه هجي ڪو جھلڻ
پلڻ وارو هجي نفس ۾ گناه جي خواهش به تارو تار هجي پوء به پاڻ کي
گناه کان بچائي ته اهو ڪامياب آهي .

تي شيون هلاڪ ڪرڻ واريون آهن:
فَسْحُ مُطَاعٌ : اها بخيли جنهن جي پيروي ڪئي ويچي .

ڪنجوسي ۽ بخيلي الله کي پسند نه آهي، رهيو اعظم، هاديء عالم نور
جـ ۾ سـ سـ هـ طـيـ حـ بـ يـ بـ يـ ڪـ رـ يـ ڦـ فـ رـ ماـ يـ وـ تـهـ :

الْجَاهِلُ السَّخِيُّ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهِ مِنَ الْعَابِدِ الْبَخِيلِ
جاـهـلـ سـخـيـ ، اللهـ کـيـ عـابـدـ بـخـيـلـ کـانـ وـذـيـکـ پـيـارـوـ آـهيـ .

وبيو ان مهل روئي دانهن ڪري چيائين يا الله تنہنجي رحمت ڪئي
آهي؛ اج مون نياطي نماطي جي مدد ڪر . دير نه گذری جو ٻه جوان گھوڑي
سوار اچي پهتا . هڪڙي نهر ۾ گھوڙي پچڙو زندھ سلامت واپس آئي ڏنس .

پيو گھوڙي تان لتو مائي جي ٻانهن تي هت ڦير ايائين ته ٻانهن صحيح
سلامت ٿي پيس . چيائون امان هائي تون پلي ڳوٺ هل اهو بادشاهه به مردي
وبيو . مائي چيو ابا اوهان ڪير آهيون، چيائون امان اسان اهي به مانيون
آهيون جيڪي توفيقري کاريون هيون، اهو آهي **إِطْعَامُ الطَّعَامِ** .

بِيُو: إِفْشَاءُ السَّلَامِ درجن کي بلند ڪرڻ وارو پيو عمل آهي سلام عام
ڪرڻ . هر هڪ واقف نا واقف مسلمان تي سلام ڪرڻ اهو عمل به درجن
کي بلند ڪري ٿو .

تـيـونـ: وـالـصـلـاـةـ يـالـلـيـلـ وـالـنـاسـ نـيـامـ رات جي نماز جذهن مـاـلـهـوـ سـتـلـ
هـجـنـ . اـهـاـ تمـجـدـ جـيـ نـماـزـ آـهـيـ جـيـڪـاـ خـاصـ اللهـ جـيـ عـارـفـ عـابـدـنـ ۽ـ
ولـيـنـ جـيـ نـماـزـ آـهـيـ سـهـطـيـ حـبـيـبـ ڪـرـيمـ ڦـلـلـهـ فـرـمـاـيـوـتـهـ:

رـكـعـتـانـ فـيـ جـوـفـ الـلـيـلـ الـأـخـرـ خـيـرـ مـنـ الدـنـيـاـ وـمـاـ فـيـهـمـاـ
رات جي پـويـئـ حـصـيـ ۾ـ بهـ رـڪـعـتـونـ نـماـزـ پـڦـهـنـ دـنـيـاـ ۽ـ دـنـيـاـ ۾ـ مـوـجـودـ
هـرـچـيـزـ کـانـ ڀـلوـ آـهـيـ .

پـاـطـ فـرـمـاـيـوـنـ: تـيـ شـيـونـ نـجـاتـ ڏـيـارـينـدـ آـهـنـ .

پـهـريـونـ: فـالـعـدـلـ فـيـ الـعـصـبـ وـالـرـضاـ رـنـجـ توـڙـيـ رـضاـ ۾ـ اـنـصـافـ ڪـرـڻـ
چـوـتـهـ ڪـذـهـنـ ڪـاوـڙـ ۾ـ مـاـلـهـوـ حـقـدارـ جـوـ حقـ مـارـيـ وـيـهـنـدوـ آـهـيـ . ڪـذـهـنـ
خـوشـيـءـ ۾ـ ڪـنهـنـ کـيـ اـيـتـرـوـ ڏـئـيـ وـيـنـدوـ آـهـيـ جـنهـنـ جـوـاـهـوـ حـقـدارـ نـهـونـدوـ
آـهـيـ، اـگـرـ ڪـاوـڙـ ۾ـ ڪـنهـنـ سـانـ ظـلـمـ ڪـيـائـينـ تـهـ پـاـطـ کـيـ بـربـادـ ڪـيـائـينـ

چون ٿا ته هڪ بخیل مري پيو ته ڪنهن چيس ميان مرین ٿو خدا جي نالي هاڻي ته ڪجهه ڏي چيائين الله جي نالي ڏيان ته ٿو چيائين چا پيو ڏين ؟ چيائين الله جي نالي تي سر ته ڏئي رهيو آهيان دوستو! هلاڪ ڪرڻ واري بي شي آهي :

هوي متبع : اها نفساني خواهش جنهن جو پيچو ڪيو وڃي .
الله ڪريم فرمایو آهي ته . نفساني سدن جي پيروي نه ڪراهي توکي الله جي راه کان هتائي چڏينديون . هلاڪ ڪرڻ واري تين شيء آهي .
واعجَابُ الْمَرَأَةِ بِنَفْسِهِ ماڻهو جو پنهنجوپان کي ڀلوپائڻ .
پنهنجي عبادت تي پنهنجي ذات تي علم تي صورت ۽ سيرت تي ناز ڪيائين ته برباد ٿي ويو . الله کي نازنه وطندو آهي بلڪه نياز وطندو آهي .

درود پڙهو : اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْ سَيِّدِنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
بزرگن فرمایو آهي ته :

ڪين آهين ڪين ٿي ويحي ڪين ڪماء ،
لاڳاپا لوڪ جا لا سين سڀ لهاء ،
تمان پوءِ ٿيندياڳ ڳجهه پريان جي ڳالهڙي .

پيارا دوستوا آخر ۾ هيءِ ڳاله غور ۽ فكر سان ٻڌو ته عملن صالحون جي
قبوليٽ جا ٻه شرط آهن ، جيستائين اهي شرط ادا نه ڪيا ويندا ته عمل الله
وت ڪونه اگهاما ندا .

پهريون شرط آهي اخلاص ، يعني عمل ڪيو ته الله جي رضا لاءِ ڪيو . دنيا جي ڏيڪ ويڪ لاءِ نه پنهنجي وهواه واڪاڻ لاءِ . پر عمل ڪيو ته هن غرض سان ته شال الله ۽ ان جو حبيب ﷺ راضي ٿئي چو ته حديث ۾ آهي :

الرِّيَاءُ يُحِبِّطُ الْعَمَلَ كَمَا يُحِبِّطُ الشَّرِكُ (الربيع)

رياءِ عملن کي ائين چت ڪري چڏي ٿو جيئن شركِ عملن کي برباد ڪندو آهي .

دوستوا رياڪار جون تي نشانيون اٿو . جذهن ماظمن اڳيان هوندو ته عبادت جو ڏو اهتمام ڪندو . ڏگما ڏگما سجدا ڪندو . سهڻي طرح ناهي ناهي نماز پڙهندو . پڇڏهن اڪيلو هوندو ته عبادت ۾ غفلت ۽ سُستي ڪندو . ٿيون ته چاهيندو ته هر ڪم ۾ سندس واڪاڻ ڪئي وڃي . الله شال اسان کي اخلاص عطا ڪري .

دوستوا صالح عملن جي قبوليت جو پيو شرط آهي . سنت مطابق عمل ڪرڻ . عمل ڪيڻو به ڏو آهي . سهڻو آهي پر سنت مطابق نه آهي ته الله وٽ ان عمل جي ڪا به حيٺيت نه آهي .

درود پڙهو : اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْ سَيِّدِنَا مُحَمَّدَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
صحيح بخاري ۽ مسلم ۾ حضرت سيده عائشه رضي الله عنها كان روایت آهي . مدیني واري سائين ﷺ فرمایو ته :

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ

جنهن ماظنو اسان جي هن ڪم ۾ ڪانئين ڳالهه جاري ڪئي جيڪا ان مان نه آهي ته اها مردود آهي .

صحيح مسلم جي هڪ روایت ۾ هي لفظ آهن ته :

مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

جنهن ماظهو اهتزو عمل کيو جنهن تي اسان جو امر نه آهي اهو مردود
آهي.

صحيح مسلم ۾ حضرت جابر رضي الله عنه كان روایت آهي ته رسول
کريم ﷺ فرمایو ته:

إِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدِيٍّ هَدْيٌ مُحَمَّدٌ وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحْدَثَانِهَا وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالٌ

پوءی شک پلي ڳالهه الله جو کتاب آهي ۽ پلي هدایت محمد کريم
ﷺ جي هدایت آهي ۽ بچئا کم نيون ڳالههين پيدا ڪرڻ آهن ۽ هر
بدعت گمراهي آهي.

الله کريم شال اسان کي صالح عملن ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي .
عملن ۾ اخلاص ۽ سنت جي تابعداري نصيبي فرمائي آمين.

يا رب العالمين .

وَ مَا عَلَيْنَا إِلَّا أَبْلَاغُ الْمُبِينِ